

Posudek diplomové práce

Jméno diplomanta: **Nikola Vykysalá**

Téma a rozsah práce: **Mimosoudní řešení sporů (ADR) se zaměřením na mediaci, celkem 71 stran textu, včetně literatury a resumé**

Datum odevzdání práce: 25. 10. 2016

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Diplomantka se zabývá tématem, které je velmi aktuální, ale bohužel, alternativní řešení sporů dosud v českém právním prostředí „nezakotvilo“ a bude obtížné přesvědčovat naši veřejnost o výhodách tohoto způsobu řešení sporů. Diplomantka se zaměřila na klasické otázky právní úpravy mediace, částečně ve srovnání českého zákona a zákona ve Španělsku: jedná se o dva členské státy, které provedly směrnici o mediaci jako poslední, v tom jsou si blízké, mohly čerpat ze zákonů ostatních členských států EU. Srovnání se španělskou úpravou považuji v české literatuře za nové. Vhodná je i stručná zmínka o recentní zprávě Evropské komise k provedení směrnice o mediaci, bohužel není příliš podrobně zmíněna (s. 51 n.), což by měla diplomantka doplnit při ústní obhajobě.

2. Náročnost tématu:

Téma, tak jak je zpracováno diplomantkou, patří k těm relativně méně obtížným, diplomantka vycházela navíc pouze z úzkého okruhu literatury, kterou ale řádně cituje. Možná se mohla od této literatury více odpoutat.

3. Kritéria hodnocení práce

Diplomová práce je logicky vhodně rozvržena, je jasná a přehledná. Práce sestává z pěti kapitol, dále podrobně vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr.

V Úvodu diplomantka představuje záměr své práce, jímž je alternativní řešení sporů se zaměřením na mediaci.

První kapitola se věnuje vymezení ADR. Mám připomínku ke s. 9-10, kde diplomantka charakterizuje ADR tak, že např. dohoda, které je v rámci ADR dosaženo, není

exekčním titulem, je v zásadě nevymahatelná. Tato obecná charakteristika neodpovídá rozhodčímu řízení: to je však zahrnuto do pojmu ADR na s. 8. Tento nesoulad musí diplomantka napravit při ústní obhajobě. Na s. 12 postrádám pramen úpravy mezinárodního rozhodčího řízení v ČR. Druhá kapitola uvádí pojem mediace z hlediska historie, principů a hlavních forem mediace, osoby mediátora a procesu mediace. Třetí kapitola se zaměřuje již přímo na mediaci s mezinárodním prvkem. Čtvrtá kapitola popisuje úpravu mediace v ČR, postrádám informaci a bližší úvahu o dualismu režimu mediátorů. Jaký je názor diplomantky? Je také potřebné se zamyslet nad mezinárodní mediací: byla směrnice EU dostatečně provedena českým zákonem o mediaci? Pátá kapitola se věnuje mediaci ve Španělsku.

Závěr velmi stručně shrnuje poznatky, k nimž diplomantka v práci dospěla. Poslední odstavec není pro mne zcela srozumitelný: co chtěla diplomantka vyjádřit? Nebylo by potřebné se ještě nad zákonem zamyslet, zejména z hledisek, která nastavuje směrnice EU? Byla implementace mediační směrnice do českého práva dostatečná?

Diplomantka se vyjadřuje jasně a srozumitelně, ale přesto, situace není takto jasná a nekomplikovaná v praxi, k tomu asi mělo být přihlédnuto. Má diplomantka nějaké osobní poznatky z mediací v praxi? Práce používá převážně literaturu českou, zčásti i zahraniční.

4. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

K práci mám dotazy, které jsem vyjádřila průběžně v textu.

5. Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě

Práci přes naznačené připomínky doporučuji k ústní obhajobě.

6. Navržený klasifikační stupeň

Práci hodnotím předběžně známkou velmi dobře.

V Praze dne 30. 10. 2016

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.
vedoucí diplomové práce